

sedlovny a spěchala za ní. Rozhodně chtěla být u toho, až budou Placida vykládat.

Na dvůr opravdu vjel přepravník. Pana Friedhelma, dalšího z těch, kteří tu měli ustájeného koně, práce často zavedla do severního Německa, a tak se paní Medanzové nabídl, že jí koně přiveze. Teď tedy plavným obloukem zajel před stáj a vystoupil, aby se s paní Medanzovou přivítal.

„Je to nádherné zvíře, Lindo, vážně. Ale trošku divoch! Řádí tam vzadu jako černá ruka.“

Z přívěsu se opravdu ozývaly rány kopyty a odfrkování, následované pronikavým řeháním.

„Měli bychom ho vyložit, než mi rozbije auták,“ prohlásil pan Friedhelm, ale nijak se neměl k tomu, aby přepravník otevřel. Také paní Medanzová jen přikývla a dál stála na místě.

„Neudělá mi něco, když vlezu dovnitř?“ zeptala se nerozhodně. „Je to hřebec.“

„Možná bude lepší počkat na pana Holthoffa,“ přemítal pan Friedhelm.

Placido znovu zařehotal a jedna z malých pomocnic se rozběhla pro trenéra.

„Chce ven,“ řekla Julie. „Ten uzavřený prostor ho děsí. Jakmile se přepravník zastaví, spousta koní dělá takovouhle rotyku. Dokonce i Danny nerad postává v téhle škatuli. Mám ho vyložit?“

Julie se hřebců nijak zvlášť nebála. Ani Stormy, kterého mívala na starosti, nebyl kastrovaný, a přesto ho dokázala zvládnout. Díky svým prázdninovým pobytům ve westernové stáji uměla zacházet i s hřebci quartera. „Lepší dobře vychovaný hřebec než špatně vychovaný valach,“ říkávala tamní trenérka.

„Ty chceš vlézt dovnitř?“ zeptala se paní Medanzová nevěřičně. Její slova podbarvily opětovné údery kopyt.

„Jasně,“ odpověděla Julie. „Jen sklopte rampu.“